

Taxeren is zeker geen overbodige luxe

Waarom dit artikel?

Dit interessante artikel over de taxatiebereidheid van oldtimerbezitters werd gepubliceerd in de Januari-2011 uitgave van Klassiek en Techniek. In mijn dagelijkse werkzaamheden word ik regelmatig geconfronteerd met de vraag: "Er is schade aan mijn oldtimer, kunt u nu nog iets voor mij doen?". Mijn antwoord is dan helaas altijd:

"Nee" hoe graag ik ook in dergelijke gevallen zou willen helpen. Achteraf de waarde bepalen van een oldtimer is niet mogelijk dus helaas staat de eigenaar dan vaak met lege handen of raakt deze verwickeld moeizame discussies en onderhandelingen.

-----Taxeren is zeker geen overbodige luxe

Een klassiek voertuig verzekeren is heel iets anders dan een moderne auto verzekeren . Bij een moderne auto is de nieuwwaarde het uitgangspunt voor een cascoverzekering maar bij een klassieker geldt de nieuwwaarde allang niet meer als uitgangspunt. Vooral omdat er maalt heel weinig met klassiekers wordt gereden is een wettelijke aansprakelijkheidsverzekering heel goedkoop. Het verplichte WA-deel verzekeren doe je eigenlijk alleen ,maar voor anderen, want met alleen een WA-dekking wordt alleen de schade van anderen betaald. Voor het verzekeren van schade aan het eigen voertuig moet je wel een cascoverzekering hebben. Voor moderne auto's is de nieuwwaarde het uitgangspunt voor de premie en voor de vergoeding maar bij klassiekers gaat dat anders: daarvoor moet eerst een taxatie door een deskundige gedaan worden en dat blijkt in de praktijk vaak een behoorlijke hobbel te zijn.

In een klassiek voertuig casco te kunnen verzekeren moet eens in de drie jaar een officiële waardebeoordeling – een taxatie – van het voertuig gedaan worden. Dat taxeren gebeurt door deskundigen: onafhankelijke taxateurs. Maar ook clubs kunnen zorgen voor de taxatie van de voertuigen van clubleden. Uit onderzoek van een van de toonaangevende oldtimerverzekeraars, de Europeesche, blijkt dat ongeveer de helft van de oldtimerbezitters niet eens weet wat hun oldtimer waard is, omdat zij hun oldtimer nog nooit hebben laten taxeren. De groep die nog nooit een taxatie heeft laten uitvoeren vindt dit niet nodig (32%) of heeft hiervoor geen interesse (10%). Deze resultaten zijn vooral opvallend, omdat alleen een geldig taxatierapport zorgt voor een juiste waardebeoordeling bij schade of bij diefstal van een oldtimer. Niet taxeren betekent ook niet casco verzekerd zijn. Maar liefst tweederde van de klassiekers is niet casco verzekerd: bij brand, diefstal of aanrijdingschade moeten deze klassiekerbezitters zelf de portemonnee trekken om de schade op te vangen. Waarom wordt er maar zo weinig getaxeerd? Redenen zijn vooral gemakargumenten: de klassieker-eigenaar moet zelf het initiatief tot taxatie nemen. Het is relatief duur (vaak meer dan de premie voor een heel jaar oldtimerverzekering) en het moet elke 3 jaar opnieuw gebeuren.

Er wordt maar weinig schade geclaimd door klassiekerbezitters: ruim 80% van de oldtimerbezitters heeft nog nooit een schade gehad. De eigenaar van een klassieke auto is doorgaans ook heel zuinig op zijn kostbare bezit: een overgrote meerderheid stelt het voertuig droog in een garage (86%). Het uitlenen van de oldtimer is een zeldzaamheid: maar 12% geeft de auto wel eens mee aan een ander om in te rijden.

Als verzekeraars en taxateurs het wat eenvoudiger zouden maken om die broodnodige taxaties voor elkaar te krijgen zullen veel mensen zich ook wat makkelijker over laten halen om hun voertuig ook casco te verzekeren. Natuurlijk zijn er wel initiatieven op dat vlak (taxatiedagen in de buurt, waardeschattingen vooraf door verzekeraars) maar met slechts een derde van de oldtimers die casco verzekerd zijn moet het mogelijk zijn om meer mensen over de streep te krijgen om ook hun eigen kostbare klassieker te gaan verzekeren.